

deraf naturligtvis den, at jeg stemmer mod Paragraphen.

Mourier: Det var det Foredrag, vi nylig hørte af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning), som nærmest foranledigede mig til at begjære Ordet. Jeg skal ikke gaae ind paa den hele Række af Betragtninger, hvortil dette Foredrag kunde give mig Anledning, men skal kun med Hensyn dertil tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand udtalte sig for, at der ikke fra den formelle Side skulde være noget imod, at det Endringsforslag, der for Dilekttet er under Discussion, i denne Sag blev taget til Følge. Han fremhævede nemlig, at Lovforslagets væsentligste Formaal var Selveiendoms Fremme, men at Selveiendom ogsaa ad den ved Endringsforslaget tilfugtede Vej vilde kunne naaes. Han gjorde fremdeles opmærksom paa et andet Endringsforslag, som under den samme Sags Behandling i forrige Session vandt Majoritet for sig, men som, da det nu atter kom frem, i det sidst afholdte Møde blev forkastet, det Forslag nemlig, der gik ud paa, at Afhændelsen alene maatte stee til Brugerne, deres Børn eller Svigerbørn; dette Forslag havde man dog ikke fundet at ligge udenfor Sagen, og derfor meente han, at det Samme ogsaa maatte gjælde om det Forslag, hvorom der nu er Spørgsmaal. Det er nu vistnok ganske rigtigt, at idetmindste et af Lovforslagets Hovedformaal er Selveiendoms Fremme; dog ikke Selveiendoms Fremme paa hvilkensomhelst Maade, men gjennem frivillige Overeenskomster. Det i det sidste Møde forkastede Endringsforslag, hvortil den ærede Rigsdagsmand sigtede, var ogsaa for saavidt netop i Lovforslagets Aand; det havde meget, overordentligt meget imod sig, og jeg troer, at Thinget traf det Rette ved at forkaste det; men, hvormed der end lod sig sige imod dette Endringsforslag, saa er det i alt Fald klart, at det var de frivillige Overeenskomsters Vej, Forslaget slog ind paa, skjøndt det — og dette var Feilen

ved det — specielt udpegede visse bestemte Personer, med hvem sige Overeenskomster udelukkende skulde kunne indgaaes. Men her foreligger et Endringsforslag, som ligefrem gaaer ud paa tvungen Dvergang af Fæste til Selveiendom; thi Fæsterne skulde kunne forlange sig deres Fæstesteder overdragne til fri Eiendom, uden at der spørges om noget Samtykke fra den anden Part, Fideicommissbesidderen, der repræsenterer den egentlige Eier af Fideicommisset. Det er altsaa ligefrem om Tvangsforanstaltninger, hvorom her er Tale; og jeg tiltræder fuldkomment, hvad den ærede Ordfører har sagt, at det ikke gaaer an, under Behandlingen af et Lovforslag, som har en ganske anden Gjenstand, at ville indbringe et Endringsforslag, som netop i sin Grundtanke væsentligen afviger deraf; thi det skal man ikke kunne nægte, at det er en grundvæsentlig Afvigelse, naar man istedetfor frivillige Overeenskomster vil have sat tvungen Dvergang. Det undrede mig saameget mere at høre, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) kunde mene, at man var paa den reite Vej ved under denne Sag at inddrage et saadant Forslag, som han jo næsten i samme Aandbræt stærkt fremhævede en Sætning, i hvilken jeg er fuldkommen enig med ham, og som oftere her i Salen ogsaa fra andre Sider er gjort gjældende, nemlig at et Udvalg kun har at afgive Betænkning over det Forslag, til hvis Drøftelse det er nedsat, men ikke skal befatte sig med, i dets Sted, at fremkomme med aldeles nye Forslag; dette forudsat, mener jeg, at den ærede Rigsdagsmand har domfældt sin egen Tanke.

At det her omhandlede Endringsforslag virkelig gaaer ud paa Tvang, ligger klart for, og den Foranstaltning, det tilraader, ophører ikke, som en anden æret Rigsdagsmand syntes at mene, at være en Tvangsforanstaltning, fordi der, som Maalestof for Kjøbesummen, henvises til den Gjennemsnitssum af Fæstestedernes aarlige Indtægter, som omtales i Lovforslagets § 2.